

Svjedoci Krvi Kristove

Želio bih potaknuti slijedeće misli: Duhovnost Predragocjene Krvi Kristove je uistinu put života, put kroz život i put u život, jer unutar nje otkrivamo što je zapravo temeljna duhovnost koja je sastavni dio Crkve, koja nas pretvara u apostole i koja nas vodi do hvale i slave Boga.

Životopis svetog Gašpara potvrđuje da je poruka Krvi Kristove toliko okrepiljujuća, da on ništa drugo niti nije trebao za održavanje svoje velike fizičke sposobnosti. I danas, oni koji promatraju ljude koji sudjeluju u apostolatu Krvi Kristove, vođeni ljubavlju prema nama, ponavljaju riječi Biblije: *“Al` onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se”* (Iz 40,31).

Ljudi su oduvijek žudili za otkupljenjem; ponekad bi izmišljali neobične načine na koji bi se to moglo postići. Ali mi u Isusu vidimo ostvareno otkupljenje, koje je toliko čarobno da se čini gotovo neostvarivim. Bog je taj koji sam ostvaruje to otkupljenje u Krvi Kristovoj. To je otkupljenje u realnosti; a ne kreacija ljudske mašte. Zato što je slivena s ljubavlju, snaga božanske Krvi je stvarna; ona je uistinu blago mudrosti i znanja, jer nam prosvjetljuje stvaran odnos između Boga i čovjeka: tko god biva opran u Krvi Kristovoj je uistinu posvećen, uistinu opravdan, uistinu prosvijetljen.

Tekstovi Biblije koji govore o krvi, osobito o Krvi Kristovoj, predstavljaju je kao sredstvo pomirenja, kao mir i savez između Boga i nas i između svih ljudi. U drugom poglavlju Poslanice Efežanima čitamo: *“Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj. Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnici, neprijateljstvo razori u svome tijelu”* (Ef 2, 13-14). To je izvor naše odgovornost da neumornim apostolatom radimo na ostvarenju tog jedinstva.

Ako, danas, govorimo o Crkvenoj “opciji za siromahe”, sjetimo se kako je sveti Gašpar kao mladi svećenik pokazao svoju žar pri apostolatu s onima koji su napušteni, osobito s mladima kao potencijalni delinkventi. Dok je bio u izgonu i zatvoru, jako ga je boljela činjenica da ne može nastaviti svoj rad. Poticao je svoje prijatelje u Rimu da ne odustanu od toga.

Jedna rečenica svetog Gašpara bi trebala biti ugravirana u naša srca: “Bodrim te da ne napustiš siromašne.” Čini se da uvijek postoji razlog da se povučemo od teških misija služenja siromasima; nije lako i u njima vidjeti sliku Božju i Krista patnika. Ali Krv Kristova je prolivena i za svakog od njih. Ne postoje „siromasi” u apstraktnom smislu; osobito nas Južnoamerička Crkva podsjeća da zbog Krvi Kristove naše služenje siromasima mora biti konkretan odaziv, kao što je to bio odaziv svetog Gašpara.

Kao prvo, po Krvi Kristovoj dolazimo do središta naše vjere. Proučavanje, molitva i meditacija su najsigurnija sredstva da najbolje razumijemo značenje duhovnosti Predragocjene Krvi za naš život. Kao što u Isusu otkrivamo cjelokupno Trojstvo, tako ćemo i kroz proučavanje, molitvu i meditaciju otkriti cijeloga Isusa u Krvi: njegovo utjelovljenje, njegovo poučavanje, njegova patnja i njegovo uskrsnuće. Krv Kristova nam poručuje da je ljubav najjača sila, najjača moć svijeta.

Kao drugo, Krv Kristova zahtjeva od nas da svjedočimo plod našeg proučavanja, molitve i meditacije.

Duhovnost Predragocjene Krvi nam osigurava da je naš apostolski trud vrijedan muke. Kao što Isus kroz otkupljenje grli čitav svijet, tako i duhovnost Predragocjene Krvi mora zagrliti čitavo čovječanstvo, uključujući i njegov socijalni poredak. Kontradiktorno je da proučavamo duhovnost Predragocjene Krvi bez da ju ispovijedamo. Ne može nitko tvrditi da pripada nekoj instituciji ili organizaciji takve Duhovnosti bez da ju pri tome ne svjedoči, to jest da ta Duhovnost nema živog svjedoka.

Konačno, u svjetlu Karl Rahnerove izjave da će “Kršćanska duhovnost budućnosti uvijek biti duhovnost štovanja,” dodajemo da nas pobožnost Krvi sigurno dovodi do “štovanja u duhu i istini” koja potvrđuje sve duhovnosti.

Nakon što smo učinili sve što možemo u ovom životu, nikad nećemo potpuno shvatiti što otkupljenje po Krvi Kristovoj znači za nas i za čitav svemir. Njeno potpuno ostvarenje je još uvijek skriveno; otkupljenje po Krvi je misterij. Što više shvaćamo što očekuje čovječanstvo i svemir, to smo više osljepljeni svjetlom koji okružuje misterij, a taj misterij postaje još veći.

Jedini dostojan odgovor koji vam možemo ponuditi je: štovanje. Mnoge institucije koje s nama dijele tu Duhovnost nose u svom imenu „Štovatelji Krvi Kristove”, a ako ne, onda prakticiraju štovanje Krvi Kristove. Među riječima u našim molitvama je i priznanje: „Hvala i slava Krvi Kristovoj!” Dok to priznajemo, po vjeri se pridružujemo nebeskom koru koji slavi neotkriven misterij. Onomu koru o kojem govori Knjiga Otkrivenja: “Bijaše ih na milijarde milijarda i tisuće tisuća. Klicahu iza glasa: *“Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!”* (Otk 5,11-12).

(Fr. Anton Loipfinger, C.P.P.S., "Being Witnesses of the Blood of Christ", Workshop on Precious Blood Spirituality, Rome, 1986)

S engleskog prevela: Jasminka L.